

19th Iranian Soil Science Congress
16-18 September, 2025

نوزدهمین کنگره علوم خاک ایران
۲۵ تا ۲۷ شهریور ۱۴۰۴

۰۴۲۵۰-۳۲۰۳۱

مدیریت جامع نگر و هوشمند خاک و آب

Holistic and Smart Soil and Water Management

دانشکده‌گان کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

College of Agriculture & Natural Resources, University of Tehran

بررسی تأثیر فسفر مکمل بر جذب نیتروژن، شاخص کلروفیل و ارتباط آن‌ها در گیاه کلزا

کاترین شمس مورکانی^{۱*}، حسین میرسیدحسینی^۲، فریدون نور قلی پور^۳،

ارژنگ فتحی گردیدانی^۴، حسن اعتصامی^۵

۱- کارشناس، دانشکده‌گان کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، ایران* cshamsm@ut.ac.ir

۲- استاد، دانشکده‌گان کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، ایران

۳- استادیار بخش تحقیقات شیمی و حاصلخیزی خاک، موسسه تحقیقات خاک و آب، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج

کشاورزی، کرج، ایران

۴- متخصص حرفه ای دانشکده‌گان کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، ایران

۵- دانشیار، دانشکده‌گان کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، ایران

چکیده:

این پژوهش با هدف بررسی اثرات محلول‌پاشی و کودآبیاری اسید فسفریک همراه با کاربرد خاکی سوپر فسفات تریپل (TSP) بر جذب نیتروژن و شاخص کلروفیل گیاه کلزا (*Brassica napus L.*) در قالب آزمایش فاکتوریل بر پایه طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار در شرایط گلخانه‌ای انجام شد. تیمارها شامل چهار سطح کاربرد خاکی TSP (صفر، ۱۰، ۵۰ و ۱۰۰ درصد فسفر مورد نیاز بر اساس آزمون خاک) به صورت پیش کشت، دو سطح محلول‌پاشی اسید فسفریک (۰ و ۵ در هزار) و دو سطح کودآبیاری (۰ و ۱۰ کیلوگرم در هکتار) بودند. نتایج نشان داد که محلول‌پاشی اسید فسفریک موجب افزایش معنی‌دار جذب نیتروژن در اندام هوایی (تا ۱۴۴٪) و ریشه (تا ۱۰٪) شد. همچنین، کودآبیاری اسید فسفریک باعث افزایش جذب نیتروژن در ریشه تا ۷۷٪ گردید که بیانگر بهبود فراهمی فسفر و افزایش فعالیت آنزیم‌های دخیل در متابولیسم نیتروژن است. به علاوه، کاربرد مکمل فسفر امکان کاهش ۵۰ درصدی مصرف خاکی کود TSP را بدون افت جذب نیتروژن فراهم نمود. افزایش جذب نیتروژن منجر به افزایش شاخص کلروفیل (تا ۱۸٪) شد که می‌تواند به علت افزایش سنتز پروتئین‌های فتوسنتزی از جمله روبیسکو باشد و سبب ارتقای سلامت گیاه گردید. این یافته‌ها بر اهمیت کاربرد مکمل فسفر در شرایط کمبود فسفر و نقش آن در افزایش بهره‌وری و پایداری تولید کلزا تأکید دارند.

کلمات کلیدی: فسفر، کلزا، کلروفیل، کودآبیاری، محلول‌پاشی، نیتروژن.

مقدمه:

فسفر (P) یکی از عناصر غذایی ضروری برای رشد و توسعه گیاهان است که به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم در بسیاری از فرآیندهای فیزیولوژیکی از جمله سنتز ATP، تنفس گیاه، فتوسنتز، متابولیسم کربن، سیگنال‌دهی متابولیکی و بیوسنتز ساختارهایی مانند غشای سلولی، RNA و DNA نقش دارد (Khan et al., 2023). در بسیاری از خاک‌های کشاورزی، به‌ویژه خاک‌های آهکی، کمبود فسفر به دلیل تثبیت شدید آن با کلسیم و pH بالا، به‌عنوان یکی از مهم‌ترین محدودیت‌های تغذیه‌ای شناخته می‌شود (Gómez et al., 2025). در گیاه کلزا (*Brassica napus L.*) که یکی از مهم‌ترین گیاهان روغنی است، تأمین

بهینه فسفر نه تنها باعث بهبود رشد ریشه و افزایش سطح جذب عناصر غذایی می شود، بلکه با ارتقاء فرآیند فتوسنتز، موجب افزایش عملکرد دانه نیز خواهد شد (Wang et al, 2021; Zangani et al., 2021). استفاده از روش های مکمل مصرف فسفر مانند محلول پاشی برگ و کودآبیاری می تواند راهکاری برای افزایش کارایی مصرف این عنصر در شرایط کمبود فسفر باشد (Rafiullah et al., 2021; Guo et al., 2023). مطالعات نشان داده اند که محلول پاشی فسفر، به ویژه در مراحل ابتدایی رشد، با افزایش سطح تماس عنصر با سطح برگ، قابلیت جذب فسفر را بهبود بخشیده و کارایی مصرف آن را در گیاه افزایش می دهد (Ishfaq et al., 2022). از سوی دیگر، نیتروژن (N) به عنوان یکی از عناصر پرمصرف، نقش اساسی در ساختار مولکولی کلروفیل داشته و میزان آن در برگ ها می تواند از طریق شاخص هایی مانند SPAD به صورت غیرمخرب پایش شود (Zangani et al., 2021). تحقیقات اخیر نشان می دهند که افزایش دسترسی فسفر می تواند جذب نیتروژن را بهبود داده و از طریق بهبود رشد رویشی و افزایش همگنی فتوسنتز، عملکرد نهایی گیاه را تقویت کند (Wang et al, 2021; Liu et al, 2024). بر این اساس، هدف از این مطالعه بررسی اثرات کاربرد مکمل فسفر از طریق محلول پاشی و کودآبیاری، در کنار کاربرد خاکی آن، بر میزان جذب نیتروژن، شاخص کلروفیل (SPAD) و روابط بین آن ها در گیاه کزما می باشد. نتایج این پژوهش می تواند در جهت ارائه راهکارهایی عملی برای افزایش کارایی مصرف فسفر و نیتروژن در شرایط کمبود فسفر مؤثر واقع شود.

مواد و روش

این پژوهش در سال ۱۴۰۲، در گلخانه تحقیقاتی دانشکدگان کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران انجام شد. خاکی با بافت سبک و مناسب برای کشت کزما از استان البرز، منطقه نظرآباد، روستای عبدالآباد، جنوب امامزاده چهل دختر، به مختصات جغرافیایی: (۳۹۶۵۹۳۷.۶۴ Y: و ۴۵۸۸۵۹.۷۷۸ X:)، دارای فسفر قابل جذب بسیار پایین با احتمال پاسخ دهی کزما به مصرف کود فسفر در آن، انتخاب شد. پس از نمونه برداری و هواخشک شدن، برخی ویژگی های فیزیکی و شیمیایی مهم خاک مانند بافت خاک، ظرفیت تبادل کاتیونی، کربنات کلسیم معادل، کربن آلی، ظرفیت نگهداری رطوبت، هدایت الکتریکی (ECe) و اسیدیته (pHs) در عصاره گل اشباع، درصد رطوبت اشباع، فسفر، پتاسیم، کلسیم، منیزیم، روی، آهن، مس و منگنز قابل جذب و نیتروژن کل مطابق با روش های استاندارد موسسه تحقیقات خاک و آب اندازه گیری شد (احیایی و بهبهانی زاده، ۱۳۷۵). یک دوره انکوباسیون جهت تعیین مقدار مصرف بهینه کود سوپر فسفات تریپل (TSP) انجام شد و میزان کود لازم برای رساندن فسفر قابل جذب خاک به سطح بحرانی در تیمارهای کشت اصلی تعیین گردید. پس از ترکیب کود TSP (با غلظت P_2O_5 ۴۶ درصد) مطابق با تیمارهای فاکتور کاربرد خاکی به صورت پیش کشت و رفع کمبود سایر عناصر غذایی بر مبنای آزمون خاک، گلدان ها با خاک پر شد و تعداد ۱۰ بذر گیاه کزما، رقم دلگان تهیه شده از مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، بخش تحقیقات دانه های روغنی به صورت مستقیم داخل خاک کشت شد. بعد از جوانه زنی، از روز ۱۳ تا ۲۱ بعد از کشت، تعداد بوته ها به سه عدد کاهش داده شد. به منظور انجام این پژوهش، دو مرحله کشت انجام شد. در مرحله اول (پیش آزمایش)، محلول پاشی اسید فسفریک (P_2O_5 ۵۲ درصد) با غلظت های سه، پنج و ۱۰ در هزار، با تنظیم pH در محدوده ۵/۵ تا ۶ و بدون تنظیم pH، در ۱۸ گلدان، جهت انتخاب غلظت مناسب برای آزمایش اصلی، بدون ایجاد سوختگی و اثرات منفی مورد آزمایش قرار گرفت. پس از تأیید غلظت پنج در هزار با تنظیم pH، در مرحله دوم (آزمایش اصلی)، ۹۶ گلدان جهت بررسی اثر محلول پاشی و کودآبیاری فسفر بر عملکرد کزما کشت شد. آزمایش به صورت فاکتوریل بر پایه طرح کاملاً تصادفی با سه فاکتور و سه تکرار اجرا گردید. فاکتور اول چهار سطح کاربرد خاکی TSP (با غلظت P_2O_5 ۴۶ درصد) به صورت پیش کشت: سطوح صفر، ۱۰٪ (۴۰ میلی گرم بر کیلوگرم)، ۵۰٪ (۲۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم) و ۱۰۰٪ (۴۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم) فسفر مورد نیاز بر اساس آزمون خاک؛ فاکتور دوم شامل دو سطح صفر و پنج در هزار (پنج گرم اسید فسفریک در ۱۰۰۰ میلی لیتر آب مقطر) محلول پاشی اسید فسفریک با

تنظیم pH (۱۲ تا ۱۴ میلی لیتر برای هر گلدان همراه با امولسیون)، در دو مرحله از رشد، مرحله چهار تا پنج برگی، کد دو رقمی رشد ۱۴-۱۵ (Meier, 2018) و مرحله شروع ساقه‌دهی کلزا، کد دو رقمی رشد ۳۰ و فاکتور سوم شامل دو سطح صفر و ۱۰ کیلوگرم در هکتار (۵/۱ میلی گرم در کیلوگرم) کودآبیاری اسید فسفریک در دو مرحله از رشد، مرحله چهار تا پنج برگی و مرحله خروج از ریزش (قبل از مرحله کد ۵۰ از کد دو رقمی رشد) بودند. دو روز بعد از محلول‌پاشی دوم، شاخص کلروفیل با دستگاه SPAD اندازه‌گیری شد. پس از برداشت گیاهان بعد از هشت هفته، و خشک و آسیاب نمودن گیاهان نیتروژن کل نیز به روش کج‌لدال با استفاده از دستگاه Kjeltex-2100 در مؤسسه تحقیقات خاک و آب اندازه‌گیری شد.

تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SAS نسخه ۹٫۴ (SAS Institute, Cary) انجام گرفت و مقایسه میانگین‌ها با آزمون چنددامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد صورت پذیرفت. مقایسه میانگین تنها برای صفاتی ارائه شد که اثر آن‌ها معنی‌دار بود. همچنین، برای صفاتی که اثرات متقابل آن‌ها معنی‌دار بودند، مقایسه میانگین اثرات اصلی حذف شد.

نتایج و بحث:

اثر اصلی و متقابل کاربرد خاکی سوپرفسفات تریپل (TSP) و محلول‌پاشی و کودآبیاری اسید فسفریک در جذب نیتروژن و شاخص کلروفیل گیاه کلزا بررسی شد.

جذب نیتروژن در اندام هوایی و ریشه

نتایج نشان داد که کاربرد محلول‌پاشی اسید فسفریک از سطح C0 به C50 موجب افزایش معنی‌دار جذب نیتروژن در اندام هوایی از ۱۸۹ به ۴۶۱ میلی‌گرم در گلدان (معادل ۱۴۴ درصد افزایش) گردید (جدول ۱A).

جدول ۱. مقایسه میانگین اثر متقابل تیمارها در سطوح مختلف بر جذب نیتروژن در اندام هوایی و ریشه گیاه کلزا

جذب نیتروژن در ریشه (C)		جذب نیتروژن در اندام هوایی (B)		جذب نیتروژن در اندام هوایی (A)		
mg pot ⁻¹		mg pot ⁻¹		mg pot ⁻¹		
Fer0	Fer10	Fer0	Fer10	Fol0	Fol0.005	TSP
۱۸/۰۱e	۲۷/۵۹d	۱۱۲d	۲۲۳c	۱۴۶d	۱۸۹d	C0 (شاهد)
۵۶/۲ab	۴۸/۸۳bc	۳۴۹b	۳۶۸b	۳۲۷c	۳۸۹b	C+ (۴۰mg/kg)
۴۷/۴c	۵۲/۴abc	۴۴۵a	۴۴۵a	۴۳۰ab	۴۶۱a	C50 (۲۰۰mg/kg)
۵۸/۱۴a	۵۵/۹ab	۴۶۵a	۴۵۴a	۴۶۴a	۴۵۵a	C100 (۴۰۰mg/kg)

حروف مشابه نشان‌دهنده عدم تفاوت آماری معنی‌دار در سطح احتمال ۵٪ با استفاده از آزمون دانکن هستند.

TSP: کود سوپر فسفات تریپل، C0: شاهد، C+: ۴۰ میلی‌گرم در کیلوگرم TSP، C50: ۲۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم TSP، C100: ۴۰۰ میلی‌گرم

در کیلوگرم TSP، Fol0: محلول‌پاشی صفر، Fol0.005: محلول‌پاشی پنج در هزار اسید فسفریک، Fer0: کودآبیاری صفر، Fer10: کودآبیاری ۱۰

کیلوگرم در هکتار اسید فسفریک.

همچنین، با کاربرد کودآبیاری از سطح C0 به C50، افزایش این شاخص از ۲۲۳ به ۴۴۵ میلی‌گرم (معادل ۹۹/۵ درصد افزایش) مشاهده شد (جدول ۱B). در هر دو نوع تیمار، تفاوت آماری معنی‌داری بین سطوح C50 و C100 وجود نداشت، که این امر نشان‌دهنده امکان کاهش ۵۰ درصدی مصرف کود خاکی TSP با حفظ جذب بالای نیتروژن است.

جذب نیتروژن در ریشه نیز با کاربرد کودآبیاری اسید فسفریک از سطح C0 به C+، از ۲۷/۵۹ به ۴۸/۸۳ میلی‌گرم (معادل ۷۷ درصد افزایش) افزایش یافت (جدول ۱C). بهبود فراهمی فسفر از طریق کاربرد مکمل، با تقویت فعالیت ریشه و افزایش

احتمالی آنزیم‌های مرتبط با جذب نیتروژن، این افزایش را تسهیل کرده است.

علاوه بر آن، اثر اصلی محلول‌پاشی اسید فسفریک بر جذب نیتروژن در ریشه نیز معنی‌دار بود؛ به طوری که با کاربرد محلول‌پاشی اسید فسفریک با غلظت ۰/۰۵ (Fol0.005)، جذب نیتروژن در ریشه از ۴۳/۳۱ به ۴۷/۸۲ میلی‌گرم در گلدان (معادل ۱۰ درصد افزایش) رسید (جدول ۲).

جدول ۲. مقایسه میانگین اثر اصلی محلول‌پاشی اسید فسفریک بر جذب نیتروژن در ریشه گیاه کلزا

تیمار	سطح	جذب نیتروژن در ریشه (mg pot ⁻¹)
محلول‌پاشی اسید فسفریک	Fol0 (بدون محلول‌پاشی)	۴۳/۳۱b
	Fol0.005 (محلول‌پاشی ۰/۰۵)	۴۷/۸۲a

حروف مشابه نشان‌دهنده عدم تفاوت آماری معنی‌دار در سطح احتمال ۵٪ با استفاده از آزمون دانکن هستند.

Fol0: محلول‌پاشی صفر، Fol0.005: محلول‌پاشی پنج در هزار اسید فسفریک

این نتایج بیانگر آن است که فراهمی بیشتر فسفر، چه از طریق کودآبیاری و چه از طریق محلول‌پاشی، می‌تواند به طور مستقیم بر افزایش جذب نیتروژن توسط ریشه و اندام هوایی مؤثر باشد. این اثر را می‌توان در نقش کلیدی فسفر در تنظیم متابولیسم نیتروژن جستجو کرد. فسفر می‌تواند با تأمین انرژی به صورت (ATP) و افزایش فعالیت آنزیم‌های نیتروژن‌دار، به بهبود جذب و استفاده از نیتروژن کمک کند (Liu et al., 2024).

آنزیم‌های کلیدی شامل: نیتريت ردوکتاز (NR) که در تبدیل نیترات به نیتريت و در نهایت به آمونیوم نقش دارد؛ گلوتامین سنتتاز (GS) که تثبیت آمونیوم به گلوتامین را تسهیل می‌کند؛ گلوکز-۶-فسفات دهیدروژناز (G6PDH) که از طریق تولید NADPH لازم برای جذب نیتروژن و فرایندهای متابولیکی را فراهم می‌آورد (Zangani et al., 2021; Liu et al., 2024).

همچنین Zangani و همکاران (2021) گزارش کرده‌اند که افزایش فسفر به بهبود توسعه سیستم ریشه‌ای منجر می‌شود که این موضوع سطح ریشه‌های فعال را افزایش داده و ظرفیت جذب عناصر غذایی از جمله نیتروژن را ارتقاء می‌دهد. در مطالعه حاضر نیز، افزایش ۱۰ و ۷۷ درصدی جذب نیتروژن در ریشه به ترتیب در اثر محلول‌پاشی و کودآبیاری این یافته‌ها را تأیید می‌کند.

شاخص کلروفیل (SPAD)

اثرات اصلی کاربرد خاکی و محلول‌پاشی بر شاخص کلروفیل (SPAD) معنی‌دار بودند. به طوری که با افزایش کاربرد TSP از سطح C0 به C100، شاخص SPAD از ۴۴/۳۱ به ۵۲/۴۸ (معادل ۱۸ درصد افزایش) افزایش یافت (جدول ۳A).

جدول ۳. مقایسه میانگین اثرات اصلی کاربرد خاکی TSP و محلول‌پاشی اسید فسفریک بر شاخص کلروفیل در گیاه کلزا

تیمار	سطح	شاخص کلروفیل (SPAD)
کاربرد خاکی TSP (A)	C0 (شاهد)	۴۴/۳۱d
	C+ (۴۰mg/kg)	۴۸/۶۶c
	C50 (۲۰۰mg/kg)	۵۰/۷۳b
	C100 (۴۰۰mg/kg)	۵۲/۴۸ a
محلول‌پاشی اسید فسفریک (B)	Fol0 (بدون محلول‌پاشی)	۴۷/۸۴b
	Fol0.005 (محلول‌پاشی ۰/۰۵)	۵۰/۲۶a

حروف مشابه نشان‌دهنده عدم تفاوت آماری معنی‌دار در سطح احتمال ۵٪ با استفاده از آزمون دانکن هستند.

TSP: کود سوپر فسفات تربیل، C0: شاهد، C+: ۴۰ میلی‌گرم در کیلوگرم TSP، C50: ۲۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم TSP، C100: ۴۰۰ میلی‌گرم

در کیلوگرم TSP، Fol0: محلول پاشی صفر، Fol0.005: محلول پاشی پنج در هزار اسید فسفریک.

همچنین، محلول پاشی اسید فسفریک با غلظت ۰/۰۵ (Fol0.005) در مقایسه با تیمار بدون محلول پاشی (Fol0)، موجب افزایش SPAD از ۴۷/۸۴ به ۵۰/۲۶ (معادل ۵ درصد افزایش) گردید (جدول ۳B).

افزایش شاخص کلروفیل در این مطالعه را می توان به واسطه‌ی افزایش جذب نیتروژن تبیین کرد. نیتروژن عنصر کلیدی در ساختار مولکول کلروفیل و پروتئین‌های فتوسنتزی همچون روبیسکو (Ribulose-1,5-bisphosphate carboxylase/oxygenase) است. روبیسکو به‌عنوان آنزیم کلیدی در تثبیت کربن طی چرخه کالوین عمل می‌کند و بیش از ۵۰ درصد پروتئین‌های برگ را تشکیل می‌دهد؛ بنابراین، افزایش جذب نیتروژن می‌تواند به افزایش سنتز روبیسکو و در نهایت بهبود ظرفیت فتوسنتزی و افزایش شاخص SPAD منجر شود (Wang et al., 2021; Liu et al., 2024). افزون بر این، Liu و همکاران (2024) گزارش داده‌اند که افزایش فعالیت آنزیم‌های نیتروژن‌دار در اثر بهبود تغذیه فسفری، به افزایش بازده فتوسنتزی و تولید رنگدانه‌های فتوسنتزی منجر می‌شود. یافته‌های حاضر نیز نشان می‌دهد که استفاده از کود مکمل فسفر از طریق محلول پاشی یا کودآبیاری، می‌تواند به بهبود متابولیسم نیتروژن و به‌دنبال آن، ارتقاء سنتز کلروفیل در برگ‌های کلزا کمک نماید.

نتیجه‌گیری:

به‌طور کلی، نتایج این پژوهش نشان داد که کاربرد مکمل فسفر از طریق محلول پاشی یا کودآبیاری، ضمن امکان کاهش ۵۰ درصدی مصرف خاکی کود فسفر، موجب افزایش معنی‌دار جذب نیتروژن در اندام هوایی و ریشه شده و به‌دنبال آن، به افزایش محتوای شاخص کلروفیل (SPAD) انجامیده است. احتمالاً این روند به واسطه‌ی افزایش فعالیت آنزیم‌های کلیدی در متابولیسم نیتروژن و بهبود توسعه ریشه محقق شده است. یافته‌های حاضر هم‌راستا با گزارش‌های پیشین فسفر و نقش آن در افزایش بهره‌وری و پایداری تولید کلزا تأکید دارند.

فهرست منابع:

- 1) احمادی، ع.، بهبهانی زاده، ا. (۱۳۷۵). روش‌های تجزیه شیمیایی خاک. نشریه 893. وزارت جهاد کشاورزی. موسسه خاک و آب. تهران. ایران.
- 2) Gómez-Gallego, T., et al. (2025). Phosphorus acquisition by plants: Challenges and promising strategies for sustainable agriculture in the 21st century. *Pedosphere*, 35(1), 193–215.
- 3) Guo, Y., Wang, Z., & Li, J. (2024). Effects of phosphorus fertilizer type and dripline depth on root and soil nutrient distribution, nutrient uptake, and maize yield under subsurface drip fertigation. *Field Crops Research*, 318, 109585.
- 4) Ishfaq, M., et al. (2022). Foliar nutrition: Potential and challenges under multifaceted agriculture. *Environmental and Experimental Botany*, 200, 104909.
- 5) Khan, F., et al. (2023). Phosphorus plays key roles in regulating plants' physiological responses to abiotic stresses. *Plants*, 12(15), 2861.
- 6) Liu, Y., Gao, J., Zhong, M., Chen, L., & Zhang, W. (2024). Effects of phosphorus and potassium supply on photosynthetic nitrogen metabolism, nitrogen absorption, and nitrogen utilization of hydroponic rice. *Agronomy*, 14(8), 1726.
- 7) Meier, U. (2018). Growth stages of mono-and dicotyledonous plants BBCH Monograph. 2001. URL https://www.openagrar.de/receive/openagrar_mods_00042351.
- 8) Rafiullah, et al. (2021). Foliar versus soil phosphorus (P) application for improving P use efficiency in wheat and maize in calcareous soils. *Journal of Plant Nutrition*, 44(11), 1598–1610.
- 9) Wang, L., Zheng, J., You, J., Li, J., Qian, C., Leng, S., ... & Zuo, Q. (2021). Effects of phosphorus

- supply on the leaf photosynthesis, and biomass and phosphorus accumulation and partitioning of canola (*Brassica napus* L.) in saline environment. *Agronomy*, 11(10), 1918.
- 10) Zangani, E., et al. (2021). Nitrogen and phosphorus addition to soil improves seed yield, foliar stomatal conductance, and the photosynthetic response of rapeseed. *Agriculture*, 11(6), 483.

Effect of Supplemental Phosphorus on Nitrogen Uptake, Chlorophyll Index, and Their Relationship in *Brassica napus* L.

Catherine Shams Moorkani^{1*}, Hossein Mir-Seyed-Hosseini², Fereydun Nourgholipour³, Arzhang Fathi-Gerdelidani⁴, Hassan Etesami⁵

¹ B.Sc. Graduate, College of Agriculture and Natural Resources, University of Tehran, Iran.
cshamsm@ut.ac.ir

² Professor, College of Agriculture and Natural Resources, University of Tehran, Iran.

³ Assistant Professor, Soil Chemistry and Fertility Research Department, Soil and Water Research Institute, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Karaj, Iran.

⁴ Professional Specialist, College of Agriculture and Natural Resources, University of Tehran, Iran.

⁵ Associate Professor, College of Agriculture and Natural Resources, University of Tehran, Iran.

Abstract:

This study aimed to investigate the effects of foliar spraying and fertigation with phosphoric acid, combined with soil application of triple superphosphate (TSP), on nitrogen uptake and chlorophyll index of *Brassica napus* L. The experiment was conducted as a factorial design based on a completely randomized design with three replications under greenhouse conditions. Treatments included four levels of soil-applied TSP (0, 10, 50, and 100% of the phosphorus requirement based on soil testing), two levels of foliar application of phosphoric acid (0 and 5‰), and two levels of fertigation (0 and 10 kg ha⁻¹). The results showed that foliar application of phosphoric acid significantly increased nitrogen uptake in shoots (up to 144%) and roots (up to 10%). In addition, fertigation with phosphoric acid increased nitrogen uptake in roots by up to 77%, indicating improved phosphorus availability and enhanced activity of enzymes involved in nitrogen metabolism. Furthermore, supplemental phosphorus application allowed for a 50% reduction in soil-applied TSP without compromising nitrogen uptake. The enhanced nitrogen uptake likely improved the synthesis of photosynthetic proteins, including Rubisco, leading to an increase in chlorophyll index (up to 18%) and improved plant health. These findings underscore the importance of supplemental phosphorus application under phosphorus-deficient conditions and its role in enhancing the productivity and sustainability of canola cultivation.

Keywords: Phosphorus, canola, chlorophyll, fertigation, foliar spraying, nitrogen.